

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВОДНОГО
ГОСПОДАРСТВА ТА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
КАФЕДРА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ І ФІЗИЧНОЇ
РЕАБІЛІТАЦІЇ

05-07-09

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до виконання практичних робіт з дисципліни
«Олімпійський і професійний спорт»
для студентів напряму підготовки
6.010203 «Здоров'я людини»
денної форми навчання

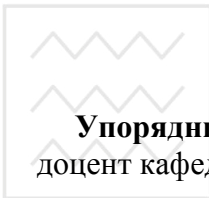
Національний університет
водного господарства
та природокористування

Рекомендовано до друку
методичною комісією за напрямом підготовки
6.010203 «Здоров'я людини»
Протокол № 2 від 11.02.2016 р.

Рівне – 2016

Методичні вказівки до виконання практичних робіт з навчальної дисципліни «Олімпійський і професійний спорт» студентами напрямку підготовки 6.010203 «Здоров'я людини», 6.0102.01 «Фізичне виховання» денної форми навчання / П.М.Годлевський, Рівне: НУВГП, 2016. – 22 с.

Упорядник:
доцент кафедри «Теорії та методики фізичного виховання»

П. М. Годлевський

Відповідальний за випуск:
кандидат наук фізичного виховання, професор, завідувач
кафедри «Теорії та методики фізичного виховання»

Н.Є. Нестерчук

Зміст

Національний університет
водного господарства
та природокористування

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ	5
РОЗДІЛ 2. МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ	6
РОЗДІЛ 3. РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ	20
РОЗДІЛ 4. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ТА ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ	21

Національний університет
водного господарства
та природокористування

Вступ

Мета викладання дисципліни полягає в набутті теоретичних знань з історії виникнення олімпійського спорту, розвитку професійних видів спорту, сучасного стану професійного та олімпійського спорту в світі і в Україні. Дослідження шляхів професіоналізації олімпійського спорту. Вивчення основних економічних та правових взаємовідносин між спортсменами та роботодавцями в професійному спорті, організації та систем проведення змагань в різних професійних видах спорту.

Завдання вивчення дисципліни – є оволодіння майбутнім фахівцем фізичної реабілітації знаннями з основних аспектів розвитку спорту вищих досягнень на сучасному етапі, його професіоналізації (в сфері спорту сформувалась велика кількість вузьких спеціалістів-тренерів, спортивних лікарів, масажистів, вчених, функціонерів тощо, для кого спорт став сферою їх професійної діяльності):

знати: організаційні, соціальні, економічні і правові аспекти функціонування видів професійного спорту; теоретичні, методичні і організаційні основи системи відбору та підготовки спортсменів-професіоналів;

вміти: застосовувати у практичній діяльності одержані знання; організовувати тренувальний процес і змагання у професійному спорті.

Розділ I. Теми практичних робіт

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
Змістовий модуль 1. Олімпійський і професійний спорт		
1	Тема 1. «Олімпійський і професійний спорт» як навчальна дисципліна»	2
2	Тема 2. Олімпійські ігри Стародавньої Греції	2
3	Тема 3. Відродження Олімпійських Ігор. Міжнародна Олімпійська система	2
4	Тема 4. «Олімпійський і професійний спорт» як соціальне явище	2
5	Тема 5. Формування та розвиток професійного спорту	2
6	Тема 6. Організаційна структура та принципи управління професійним спортом	2
7	Тема 7. Економічні засади професійного спорту	2
Разом		14

РОЗДІЛ 2

Національний університет
водоохорони, екології та
туризму

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ПРАКТИЧНИХ РОБІТ 6 СЕМЕСТР

Практична робота № 1

Тема: «Олімпійський і професійний спорт» як навчальна дисципліна»

Мета: Оволодіти необхідними теоретичними знаннями з історії виникнення олімпійського спорту та розвитку професійних видів спорту.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Закріпити набуті знання за темою: «Олімпійський і професійний спорт» як навчальна дисципліна» на практичному занятті.

План заняття:

1. Перевірка теоретичних знань студентів.
2. Визначення основних тенденцій олімпійського спорту як наукової та навчальної дисципліни.
3. Визначення думок студентів, щодо спорту як суспільного явища.
4. Підведення підсумків заняття.

Короткий огляд теми

«Олімпійський та професійний спорт» як навчальна дисципліна розглядає наступні теми: предмет, зміст і основні поняття предмету, передумови виникнення і історія розвитку олімпійського та професійного спорту, функції олімпійського та професійного спорту в суспільстві, структура та хартія олімпійського спорту, організаційна структура і керівництво професійним спортом, економічні аспекти розвитку олімпійського та професійного спорту, економічний аналіз діяльності професійних ліг з різних видів спорту, правові аспекти і

основи трудових відносин в професійному спорті, загальні основи методики відбору в різних видах професійного спорту, підготовка і система змагань у професійному спорті, олімпійський та професійний спорт на сучасному етапі і перспективи його становлення в Україні.

Предметом навчальної дисципліни "ОС" є знання його різних складових як багатофункціонального суспільного явища, системи змагань і пов'язаної з нею системи підготовки до ОІ.

Об'єктами дисципліни "ОС", передбаченими навчальною програмою, є наступне:

- витоки, зародження та історія ОІ Стародавньої Греції;
- відродження ОІ та історія сучасного олімпійського руху;
- міжнародна олімпійська система, її структура і основоположні принципи функціонування;
- соціально-політичні, організаційно-правові і економічні основи ОС;
- олімпійські види спорту, змагання і змагальна діяльність спортсменів;
- сторони підготовленості спортсменів, які визначають рівень спортивних досягнень та їх вдосконалення;
- структура підготовки спортсменів та методика розбудови тренувального процесу;
- відбір, орієнтація, контроль, управління і прогнозування в системі підготовки спортсменів;
- позатренувальні і позазмагальні фактори в системі підготовки і змагальної діяльності спортсменів.

Зміст предмета визначається засобами, формами, методами, ідеями і теоріями, які мали місце в розвитку ОС на різних історичних етапах розвитку людства і залежить від конкретної суспільно-політичної формації, географічного середовища, національних традицій, політики, економічного стану, розвитку науки і культури.

Іншими словами, ОС підпорядковується тим же закономірностям розвитку, що і фізична культура. Крім того, ОС, його розвиток залежить від стану інших

складових ФК: фізичного виховання, фізичної реабілітації, фізичної рекреації. І, нарешті, ОС сам є частиною спортивної діяльності. Ефективність ОС визначається не тільки якістю функціонування власних складових, але і інших напрямків спорту.

Починаючи з Ігор 1992 року в Барселоні, кількість олімпійців обмежена певним числом. Для участі в Олімпіаді спортсмен чи команда повинні отримати олімпійську ліцензію. Правила відбору встановлюються окремими федераціями видів спорту.

Олімпійські ігри – міжнародні спортивні змагання, які проводяться кожні чотири роки під егідою Міжнародного олімпійського комітету. Види спорту, які входять до програми Олімпійських ігор називаються олімпійськими. Переможці змагань отримують довічне звання олімпійського чемпіона. Олімпійські ігри діляться на літні й зимові. Літні Олімпійські ігри проводяться кожні чотири роки, в рік кратний чотирьом. Зимові Олімпійські ігри об'єднують зимові види спорту й відокремилися від літніх, починаючи з 1924 року. До середини 90-х літні й зимові Олімпійські ігри проводилися в один рік. Починаючи із зимової Олімпіади Ліллекхаммера (Норвегія), зимові Олімпійські ігри проводяться через два роки після літніх.

Питання для самоконтролю

1. Охарактеризувати систему олімпійської освіти в Україні.
2. Визначити роль та проаналізувати діяльність Олімпійської академії України.
3. Проаналізувати спорт як вид діяльності.

Практична робота № 2

Тема: Олімпійські ігри Стародавньої Греції

Мета: Ознайомити студентів з передумовами виникнення, становлення та розвитку Олімпійських ігор.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Закріпити набуті знання за темою: «Олімпійські ігри Стародавньої Греції» на практичному занятті.

План заняття:

1. Перевірка теоретичних знань студентів.
2. Визначення основних передумов виникнення олімпійського спорту.
3. Дискусія навколо визначеної теми.
4. Підведення підсумків заняття.

Короткий огляд теми

Зародження Давньогрецьких олімпійських ігор. Перші ігри проводилися в 776 р. до н. е. в грецькому місті Олімпії на березі річки Алфей. На час проведення Ігор в Греції оголошувався священний мир, який суворо дотримувався. У змаганнях могли брати участь тільки «вільнонароджені греки». Рабів і жінок до змагань не допускали. Учасники Ігор повинні були, готуючись до виступів, 10 місяців тренуватися поза Олімпії, потім 1-2 місяці в Олімпії. Програма Ігор передбачала біг, змагання колісниць, п'ятиборство, кулачний бій, конкурс мистецтв. Змагання тривали 5 днів. У 394 р. Міланський едикт заборонив використання олімпійського літочислення і проведення Олімпійських ігор. Види змагань в програмах Олімпійських ігор. Організація і проведення Олімпійських ігор в минулому. Учасники Олімпійських ігор. Переможці Олімпійських ігор та великі атлети Стародавньої Греції. Підготовка атлетів до Олімпійських ігор. Олімпійські ігри Римської Греції.

Античні Олімпійські ігри проводилися в грецькій Олімпії з 8 століття до н.е. до 4 століття нашої ери.

Учасників Олімпійських ігор називають олімпійцями. Початково, олімпійцями, як і на Олімпійських іграх в минулому, могли бути тільки чоловіки. Жіночі змагання були першим реальним кроком у боротьбі з апартеїдом у спорті і стало виключенням у 1956 році.

Питання для самоконтролю

1. Визначити передумови виникнення давньогрецьких Олімпійських ігор.
2. Охарактеризувати особливості проведення Олімпійських ігор в різні періоди.

Практична робота № 3

Тема: Відродження Олімпійських Ігор. Міжнародна Олімпійська система.

Мета: Ознайомити студентів з структурою міжнародної олімпійської системи, діяльністю МОК і НОК.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Закріпити набуті знання за темою: «Міжнародна Олімпійська система» на практичному занятті.

План заняття:

1. Перевірка теоретичних знань студентів.
2. Визначення основних тенденцій відродження Олімпійських Ігор.
3. Визначення думок студентів, щодо «Міжнародної Олімпійської системи».
4. Підведення підсумків заняття.

Короткий огляд теми

Як засвідчують хроніки, у 1604 році англійський аристократ Роберт Довер запропонував місцевим спортсменам проводити змагання, які назвав Олімпійськими іграми. У Чиппінг Кампдені їх проводять до цього часу. Перші спроби відродити олімпійські ігри сучасності зроблені у середині XIX століття. Відомо, що змагання під назвою олімпійські організували у Швеції, Канаді, Італії, інших країнах.

Засновником сучасного олімпійського руху поправу вважають французького педагога і громадського діяча П'єра де Кубертена. Він народився 1863 р. у багатій дворянській сім'ї.

25 листопада 1892 року, виступаючи в Сорбонні з нагоди п'ятиріччя Французького легкоатлетичного союзу, П'єр де Кубертен запропонував відродити змагання олімпійців. Для керівництва організаційною роботою він висловив думку скликати міжнародний атлетичний конгрес. 16 червня 1894 року в Сорбонському університеті було скликано перший олімпійський конгрес, якому судилося стати історичним. Олімпійська хартія – основний правовий документ олімпійського спорту. Загальна структура міжнародної олімпійської системи складається: МОК, Міжнародні спортивні федерації, Національні олімпійські комітети, Регіональні, континентальні та інші ігри. Президенти МОК відіграють важливу роль у розвитку олімпійського спорту. Аматорство в олімпійському спорті. Еволюція олімпійського руху в 20-му і 21-му століттях в результаті, Олімпійські ігри змістилися від чисто любительського спорту, до участі професійних спортсменів.

Питання для самоконтролю

1. Охарактеризувати діяльність МОК.
2. Охарактеризувати діяльність НОК.
3. Проаналізувати Міжнародні спортивні федерації і основи їх діяльності.

Практична робота № 4

Тема: Олімпійський професійний спорт як соціальне явище

Мета: Ознайомити студентів зі станом Олімпійського і професійного спорту визначивши важливість впливу на свідомість і поведінку людей.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Закріпити набуті знання за темою: «Олімпійський і професійний спорт як соціальне явище» на практичному занятті.

План заняття:

1. Перевірка теоретичних знань студентів.
2. Визначення діяльності МОК в останні роки.
3. Визначення думок студентів, щодо боротьби запартеїдом в спорті.
4. Підведення підсумків заняття.

Короткий огляд теми

Сучасний ОС давно вже вийшов за рамки інтересів певної групи людей і організацій, зацікавлених тільки у розвитку спорту. Учасниками олімпійського руху є сьогодні дуже різні категорії осіб – державні й політичні діячі, представники різноманітних комерційних структур, спортивних федерацій, національних і регіональних об'єднань олімпійського спорту та інші. Їх діяльність призвела до того, що в останні роки система ОС притерпіла значних змін, які торкнулися його соціально-економічних, організаційних, правових, політичних аспектів.

За минулі 10-15 років у міжнародному олімпійському русі відбулися серйозні процеси і зміни, які вплинули на його спрямованість і на характер ОІ. Це, насамперед, бойкот Національними олімпійськими комітетами ряду країн ОІ 1976, 1980, 1984 років, активізація процесу комерціалізації і професіоналізації спорту, допуску до ОІ професіональних спортсменів у ряді видів спорту, різке загострення проблеми допінгу, процес ранньої спеціалізації в окремих видах спорту, розведення по роках проведення ОІ і зимових ОІ, розширення їх програм і збільшення кількості медалей.

Довгий час Олімпійські ігри вимагали строгого аматорського статусу спортсменів. Однак, під впливом реальностей сучасного життя, враховуючи те, що спорт високих досягнень вимагає максимальної віддачі і повної зайнятості, від вимоги аматорства спортсменів стали відмовлятися. Починаючи з 1970-х років МОК переклав рішення про допуск професіональних спортсменів на

міжнародні федерації відповідних видів спорту. До сьогодні єдиним видом спорту, який зберігає любительський статус, є бокс, швидше завдяки відмінності правил від професіонального боксу.

Проблема апартеїду в спорті ПАР має давню історію. Вже на початку ХХ століття вся система спорту в цій країні знаходилась під контролем білої меншості. Її спортивні федерації, створені тільки для “білих”, були визнані більшістю міжнародних федерацій. Першим реальним кроком у боротьбі з апартеїдом у спорті стало виключення у 1956 році Південно-африканської федерації настільного тенісу з Міжнародної федерації настільного тенісу. Необхідність забезпечення підтримки олімпійського принципу недопущення будь-якої дискримінації на базі расової, релігійної або політичної належності, єдиним критерієм повинні бути спортивні показники

Питання для самоконтролю

1. Проаналізувати проблеми організації й проведення Олімпійських ігор.
2. Висвітлити проблеми в боротьбі з застосуванням допінгу в спорті.
3. Охарактеризувати вираз «Єдність олімпійського руху – головне завдання МОК».
4. Охарактеризувати систему професійного спорту в Україні.

Практична робота № 5

Тема: Формування та розвиток професійного спорту

Мета: Оволодіти необхідними теоретичними знаннями в дослідженні шляхів професіоналізації олімпійського спорту.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.

2. Закріпити набуті знання за темою: «Олімпійський і професійний спорт» як навчальна дисципліна на практичному занятті.

План заняття:

1. Перевірка теоретичних знань студентів.
2. Визначення особливостей аматорства і професіоналізму в спорті.
3. Визначення думок студентів, щодо аматорства і професіоналізму в спорті.
4. Підведення підсумків заняття.

Короткий огляд теми

Однією з основних тенденцій, які визначають на сучасному етапі розвиток спорту вищих досягнень, є його професіоналізація. В спорті відбуваються ті ж процеси, що й в інших сферах суспільного життя – в науці, релігії, юриспруденції, мистецтві, в яких вони почалися значно раніше і до теперішнього часу в основному закінчилися.

В останні 20-30 років заняття спортом вимагають від спортсменів такого рівня самовіддачі, затрат часу, фізичних і психічних навантажень, які неможливі без належного матеріального стимулювання і забезпечення різноманітними послугами. В спорті сформувалась велика кількість вузьких спеціалістів – тренерів, спортивних лікарів, масажистів, для яких спорт став сферою професійної діяльності.

Професіоналізація поступово охопила і суто спортивну діяльність: підготовка кваліфікованих спортсменів та їх участь у змаганнях фінансуються у самих різних формах – стипендії, зарплати, компенсації, виплати за рекламу та участь в стартах, премії і т.д.

Більшість олімпійських видів спорту сьогодні досить інтенсивно просуваються по шляху, який пройшов олімпійський спорт. І якщо в олімпійському спорті зараз відбувається процес формування професій, то у професійному, і перш за все, в таких його видах, як

автогонки, бейсбол, гольф, футбол, велоспорт, американський футбол, баскетбол, хокей, теніс, бокс та інших, формування професій в основному давно закінчилось, і мова йде вже про подальше удосконалення системи професійного спорту.

У проблемі професіоналізації спорту головною темою суперечки був допуск професіоналів на Олімпійські ігри. Проте у 1986 р. МОК на прохання МСФ дозволив допуск професійних футболістів і хокеїстів, а потім тенісистів і баскетболістів до участі в Олімпійських іграх. Поняття “аматор” було виключене з Олімпійської хартії. Позиції різних міжнародних спортивних федерацій. Фактори допуску спортсменів-професіоналів на Ігри. Збереження класичних ідеалів олімпізму і «чистоти» олімпійського руху. Подальші перспективи розвитку спорту будуть все тісніше пов’язані з професіоналізмом.

Професійний та олімпійський спорт більше століття розвивалися самостійно, створюючи кожен свою складну систему змагань, організації і методики підготовки спортсменів, які вражають віртуозною майстерністю і значними досягненнями. Їх зближення – один із найважливіших факторів подальшого прогресу спорту, росту його авторитету як одного з найбільш яскравих явищ сучасності.

Питання для самоконтролю

1. Визначити мету та завдання професійного спорту.
2. В чому полягає відмінність між олімпійським та професійним спортом? Назвати основні відмінні особливості.
3. Що є основною структурною одиницею в професійному спорті?

Практична робота № 6

Тема: Організаційна структура та принципи управління професійним спортом

Мета: Оволодіти необхідними теоретичними знаннями в структурі та управлінні професійним та олімпійським спортом в світі та в Україні.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Закріпити набуті знання за темою: «Організаційна структура та принципи управління професійним спортом» на практичному занятті.

План заняття:

1. Перевірка теоретичних знань студентів.
2. Визначення особливостей системи відбору спортсменів.
3. Визначення думок студентів, щодо міжнародних спортивних організацій у професійному спорті.
4. Підведення підсумків заняття.

Короткий огляд теми

Організація та управління різними видами професійного спорту тісно пов'язані з його історією та традиціями, появою нових джерел фінансування, змінами, які відбуваються в спорті. Американські спеціалісти вважають, що модель організації професійного бейсболу пояснює організаційну сутність всього професійного спорту. Оскільки професійні ліги являються самостійними організаціями, багато з них мають суттєві відмінності, не дивлячись на однаковий характер інтересів і наявність спільних проблем. Основною структурною одиницею в професійному спорті є ліга або асоціація. Так, у бейсболі, футболі, хокеї – це ліги, у баскетболі, гольфі, тенісі – асоціації, у боксі – іще й ради.

Ліга в ігрових видах спорту представляє собою адміністративний орган. Ключовими питаннями являються: визначення оптимальної кількості команд в лізі. Закон Шермана. Ліга розробляє календар, заключає контракти із судьями, виконує інші адміністративні функції.

Вищим органом влади у лізі є Рада правлячих, в яку входять президенти всіх команд ліги. На чолі ліги (асоціації) стоїть президент або комісіонер. Основним регламентуючим документом в лізі є її конституція або статут. Створення трьох нових комерційних організацій в структурі ліги.

Клуб або команда є нижчою ланкою ліги. Кожний клуб НХЛ представляє собою окреме підприємство з усіма характерними для нього службами і підрозділами. На чолі підприємства стоїть певна особа, яка координує всю його діяльність. Управління приблизно однакове для всіх ігрових видів спорту. На чолі клубу стоїть президент, який обирається радою правління. Команду очолює генеральний менеджер. У складі команди головний тренер і ще декілька тренерів в залежності від видів спорту. Численним є склад команди з баскетболу 13-15 гравців, з хокею – 23-25, з футболу – 45-47. Загальний чисельний склад команд разом з адміністративним та обслуговуючим персоналом зазвичай складає від 70 до 100 чоловік.

Поява монополій-картелів в професійному спорті. Антитрестовий закон Шермана? Визначення «картель» може бути застосований до більшості професійних ліг, оскільки картель – це об'єднання окремих приватних підприємств із виробництва схожих товарів або послуг, які домовляються про обмеження взаємної конкурентної боротьби за допомогою розподілу споживачів або ринків, домовленості про кількість і якість продукції, що випускається, розподілу отриманих доходів і прибутків, спільного встановлення цін та термінів збуту продукції. Усі перераховані характеристики мають і професійні ліги, які являються об'єднанням окремих приватних команд (клубів).

Питання для самоконтролю

1. Проаналізувати основи діяльності асоціацій.
2. Визначення особливостей системи відбору спортсменів «драфт».

3. Охарактеризувати взаємозв'язок олімпійського руху і професійного спорту.

водного господарства
та природокористування

Практична робота № 7

Тема: Економічні засади професійного спорту.

Мета: Оволодіти необхідними теоретичними знаннями основних економічних та правових взаємовідносин між спортсменами та роботодавцями в професійному спорті, організації та систем проведення змагань в різних професійних видах спорту.

Завдання:

1. Вивчити літературу за темою.
2. Закріпити набуті знання за темою: «Олімпійський і професійний спорт» як навчальна дисципліна» на практичному занятті.

План заняття:

1. Перевірка теоретичних знань студентів.
2. Проаналізувати систему відбору «драфт».
3. Охарактеризувати особливості «драфт-лотереї».
4. Підведення підсумків заняття.

Короткий огляд теми

Професійний спорт – це сфера бізнесу, мета якого створювати спортивне видовище, що набуває форми товару, продаж якого забезпечує прибуток. Головним у світі спортивного бізнесу стає відповідь на питання: вигідно це чи ні? Протягом багатьох років у минулому Радянському союзі професійний спорт США розглядався з суто класових та ідеологічних позицій. Професійні спортивні федерації, асоціації, ліги, клуби є складними комерційними організаціями і не відрізняються від підприємств (корпорацій, картелів, монополій, синдикатів, фірм) у інших сферах діяльності, тому в основі професійного спорту лежать, наперед, економічні закони.

Прагнення до максимального отримання прибутку зумовлює діяльність організацій професійного спорту, орієнтовану на реалізацію загальної та економічної політики і, в результаті, монополізацію того або іншого виду спорту. Відмінна особливість професійного.

Професійний спорт обмежений відносно невеликою кількістю видів спорту, які представляють особливий інтерес з комерційної точки зору: це, в першу чергу, бейсбол, баскетбол, американський футбол, хокей, футбол (у США європейський футбол називають «сокером»), гольф, теніс, бокс, автоперегони, кінні скачки, гірськолижний та велоспорт. Значно менше популярні волейбол, деякі види боротьби, фігурне катання та інші види спорту.

Фактори розвитку спорту та підвищення його прибутків. Система соціального захисту спортсменів. Експансія американського професійного спорту в інші країни.

Прагнення мати спортивні комерційні організації, що контролюються американським капіталом, за межами США пояснюється не тільки економічними міркуваннями, а й політичними мотивами, визначеними загальною політикою США, яка розповсюджує свій вплив у глобальному масштабі. Цьому в значній мірі сприяє діяльність федерацій та клубів професійного спорту.

Питання для самоконтролю.

1. Визначити мету та завдання професійного спорту.
2. В чому полягає ефективність системи «драфт»?
3. Який суттєвий недолік мала система «драфт» до нововведення «драфт-лотереї»?

РОЗДІЛ 3

Національний університет

РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

Розподіл балів, що присвоюється студентам

Залік

Поточне тестування та самостійна робота										Сума
Змістовий модуль №1										
Т 1	Т 2	Т 3	Т 4	Т5	Т6	Т 7	Т 8	Т 9	Т 10	
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за національною шкалою	
	для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	відмінно	зараховано
82-89	добре	
74-81		
64-73		
60-63	задовільно	
35-59	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Рекомендована література

Назва: університет
водного господарства
та гідротехніки

1. Культурное наследие Древней Греции и Олимпийские игры / М.М. Булатова, С.Н. Бубка. – К.: Олимп.л-ра, 2012 – 408 с.

2. М.М. Булатова Енциклопедія олімпійського спорту в запитаннях і відповідях / Булатова М.М. – К.: Олімпійська література, 2009 – 400 с.

3. Олимпийский спорт: в 2 Т / В.Н. Платонов, М.М. Булатова, С.Н. Бубка [и др.]; под общ.ред. В.Н. Платонова. – К.: Олимп. Л-ра, 2009. – Т 1. –736 с.

4. Олимпийский спорт: в 2 Т / В.Н. Платонов, М.М. Булатова, С.Н. Бубка [и др.]; под общ.ред. В.Н. Платонова. – К.: Олимп. Л-ра, 2009. – Т 2. –696 с.

5. Павлюк Є. О. Олімпійський і професійний спорт: навчальний посібник / Є. О. Павлюк, Є. М. Свіргунець – Хмельницький : ХНУ, 2010. – 254 с.

6. Професіональний спорт / за заг. ред. С.І. Гуськова, В.М. Платонова. – К.: Олимпийская литература, 2000. – 392 с.

7. Солопчук М.С. Історія фізичної культури і спорту. – Кам'янець-Подільський:

Абетка-НОВА, 2001. – 236 с.

8. Єрмолова В.М. Олімпійська освіта: теорія і практика: навч. посіб. /

В. М. Єрмолова. – К., 2011. 335 с.

9. Солопчук М.С. Олімпійська освіта / М.С. Солопчук, А.О. Боднар – Кам'янець-Подільський : Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2013. – 176 с.

Допоміжна:

1. Гуськов С.И. Любитель или профессионал / С.И. Гуськов. – М.: Знание, 1988.

2. Гуськов С.И. Спонсор и спорт / С.И. Гуськов. – М.: МЦНТИ, 1995.

3. Гуськов С.И. Телевидение и спорт / С.И. Гуськов. – М.: Полиграф сервис, 2000.
4. Романов Н.Н. Трудные дороги к Олимпу. – М.: Физкультура и спорт, 1987.
5. Штейнбах В.Л. От Афин до Москвы. – М.: Физкультура и спорт, 1979.
6. Штейнбах В.Л. Герои Олимпийских баталий. – М.: Физкультура и спорт, 1979.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. <http://www.baby.ru/community/view>
2. www.deafworld.ru
3. www.invalid-detstva.ru
4. www.surdo.deafnet.ru
5. www.otoskop.ru
6. www.suvag.info
7. www.sluhclinic.com
8. www.miytrener.com
9. www.malecha.org.ua
10. www.dislife.ru
11. www.reha.lviv.ua
12. www.zrenia.net
13. vision.web-3.ru/visualimpairment/
14. www.reabilito.ru
15. www.invalid-detstva.ru
16. <https://www.youtube.com/watch?v=io8W87KXQJA->
17. <https://www.youtube.com/watch?v=wqfk4SVNDgc->
18. www.youtube.com/watch?v=pJaI8m9r6YY
19. www.youtube.com/watch?v=9XkvmpNJ-X8
20. www.youtube.com/watch?v=D8i3b_L9mUU
21. www.youtube.com/watch?v=iEcA4_K5M6I
22. [/www.youtube.com/watch?v=E9eEPx4C3II](http://www.youtube.com/watch?v=E9eEPx4C3II)